

UČENICI BIRAJU UČENIKE

Najzgodniji Ante Čuljak 8.a i Janja Prskalo 8.a

Najljepši osmijeh Dorotea Potoč 8.a

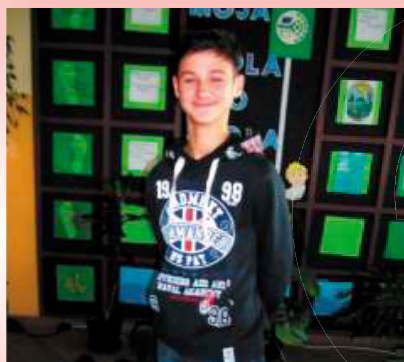
Vrlo sam katakterna... Ana Begović 8.a

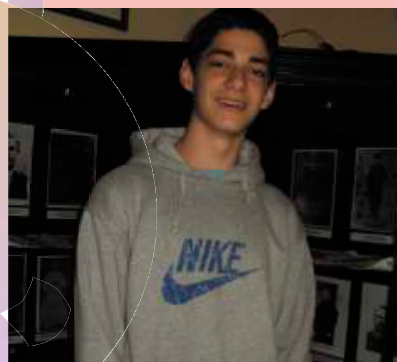
Najzabavniji Ivana Brezić 8.c i Luka Đerek 8.d

Pune planova - Josipa Brodski, Tea Hrušovski 8. b

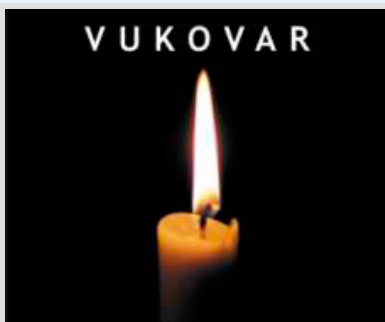

Najsimpatičniji Luka Vrljić 8.a

Najtalentiraniji Ilija Vrbanić 8.d

Iz našeg pera

Vukovar u mom srcu

Vukovar! Svi znamo da je Vukovar grad heroj. Trpio je, molio je, plakao je, ali ipak na kraju spasio se.

Od 1991. do 1995. godine, tisuće i tisuće ljudi, rame uz rame za svoj grad hrabri, moćni i nepobjedivi život su dali. Mnoge majke su sinove izgubile, mnoga djeca bez očeva ostala. Na mjestu muke, plača i tuge ljudi su svoje živote dali. Ovčara krvave muke je trpjela.

Srpska ruka živote je odnosila. Zašto? Samo da bi mogli reći: država velika i nepobjediva.

Koja korist od toga kad su nevine ljude ubili, a mnoge majke bez sinova ostavili. Taj rat bi nam uvijek trebao natjerati suzu na oko.

Svaki grad ima svoju Vukovarsku ulicu koju na dan 18.11. samo svijetle i lampioni obasjavaju.

Vodotoranj zastavu hrabre države nosi. Uvijek kad vidim taj toranj ja se začudim i pitam se tko je mogao tako čvrstu građevinu razrušiti i zašto? Prošlo je 20 godina, ali hrabri ljudi koji su muku trpjeli i krv prolijevali, kažu: kao da je bilo jučer.

Jedan je hrabri novinar izlazio na teren i izvještavao što se događa. Ime mu je Siniša Glavašević. Svoj je život stavljao na kocku samo da bi mi znali kako je u Vukovaru. Sada možemo jedino reći: Siniša, neka te Bog čuva!, jer on je te ratne 1991. godine, s još tisućama drugih ljudi, svoj kratki, ali hrabri život ostavio na Ovčari. Imao je samo 30. godina kad ga je srpska ruka poslao u vječni san.

Ne znam kako se sada osjećaju srpski ratnici koji su ubijali nevne ljude. Možda osjećaju bol i tugu, a s druge strane možda sreću i

radost. Zsigurno mogu reći da nekoliko tisuća vukovarskih stanovnika još uvijek plače na Ovčari.

Pitajte se, vi sada da ste novinari i da je rat, biste li otišli tamo i svoj život dali samo kako bi drugi ljudi mogli znati što se događa.

Nakon što su saznali što se događa u Vukovaru, mnogi su stranci došli u Hrvatsku i branili Vukovar i sve nas. Neki su život izgubili, ali cijela Hrvatska trebala bi biti zahvalna na njihovoj hrabrosti Vukovarska bolnica koja je u ratu primila više od tri tisuće ranjenika, ipak je bila

hrabra. Lijekovi su se teško nabavljali, ali hrabri doktori i doktorice i u tako teškim uvjetima uspjeli su spasiti mnoge živote.

Toliko krvi, toliko suza i boli te mnogo ranjenika, samo je grad heroj mogao podnijeti. Mislim da se ovolika tragedija nikada više u Lijepoj Našoj ne bi smjela ponoviti.

Sada možemo jedino reći: hvala Siniša, hvala doktori, hvala ratnici, a ponajviše: HVALA HRVATSKA!

Marin Kovačević 6. c

KLIP KUKURUZA

Jesen je stigla u naš zavičaj... Stigla je i u naš razred.

U košarici plodova jeseni u našem su se razredu našli i klipovi kukuruza. Pomno smo ih promatrali i odlučili nacrtati tušem. Zadatak nam je bio vizualno opaziti i istražiti građbene crte. Sada znamo

razlikovati obrise i građbene crte. Ovo su, po našem skromnom mišljenju, najbolji naši radovi.

2. RAZRED, PŠ SLOBODNICA

ANAMARIJA TOLIĆ, 2.R

IVAN EŠEGOVIĆ, 2.R

PAOLA COLIĆ, 2.R

Jedna je koza igrala šah,
I u brizi rekla ahh!
Teško je igrati ovaj šah,
u svakom trenu izgubiš dah!

U travi je meni igra bolja
od svih crno-bijelih polja.
Bolje volim bundeve papati,
nego ove figure slagati!

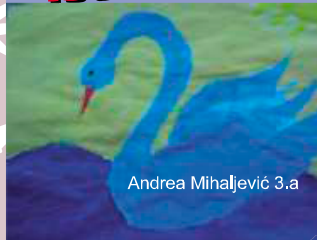
Više volim listove loze ticati,
nego konje, topove i pijune micati.
Jadna je koza savila rep,
i po travi blejala
život je lijep!

Marija Farena, 3.r

Jedna je koza igrala šah

Istina i laž

Andrea Mihaljević 3.a

Istinu govoriti treba, čak do neba.
Laž nam u životu smeta,
svake zime svakog ljeta.
Ne lagati, zapovijedio nam je Bog,
svaki put kad lažem,
zabolim ne sred srea mog.
Istina, pa makar i loša bila, treba se reći,
tako se može prijateljstvo steći.
Molim vas, istinu govorite,
jer tako se prijatelji množe,
i svi se oko istine slože.

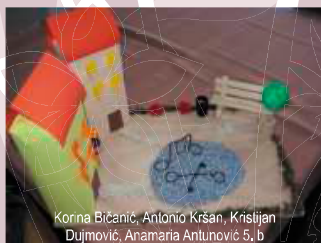
Mihaela Čuliak, 4. r. PRO Stari Slatinik

Moje selo

Moje se selo zove Sibinj. To je selo puno šorova. U svakom šoru su kuće koje su različite, svaka je drugačija na svoj način. Neke su kuće nove i imaju roletne, a one stare na penderima imaju šalufe. Svaka kuća ima svoju čupriju i kapiju koja vodi u avliju. U avlijama više nema stoke i marve osim pokojeg čuke koji svojim lajanjem stvara seosku idilu. Na penderima su firange i pokoja liza koja ga krasi...

Mia Vinačazović, 4.b

Moj lipi zavičaj

Kornja Bičanić, Antonio Kršan, Kristijan Dujmović, Anamarija Antunović 5. b

Moj zavičaj je nizinski brežuljkasti, a moje se selo zove Sibinj. U mom lipom kraju ima nizina, ali ima i Dilj gora. Na toj gori i njenim obroncima ima puno voćnjaka i vinograda, pa moja obitelj i ja često idemo po voće te sa sobom povedemo našeg „čuku“ da on to malo pronjuška i proigra se na tom brdu. U proljeće su penderi moga sela zakititi sa šarenim cvićem, a najviše lizama; roznim, crvenim i bilim. Ljeti se sve žuti poljima kukuruza gdje se

djeca igraju i skaču. Ljudi se u mom zavičaju bave stočarstvom pa imaju: svinje, kokoši, konje i pure. U mojoj ulici ima puno mačaka i „čukaca“: bilih, žutih i smeđih... Oni se ganjaju po prašnjavim sokacima. Slavonija je poznata po svom: kulini, šunki i évarcima, a ima i dobrog vina i rakije. Lipe su slavonske nizine i žito koje se lagano niže, zeleni pašnjaci, sunčane zrake, a zimi visok meki snig. Sve to i puno više moja je Slavonija.

Lucija Pavičić 4.b

Paula Holjevac 4.b

Zima

Snijeg je pao na brijeg,
Na njemu djeca anđela prave
i snjegovića grade.
Sanjkaju se, skijaju
I kraj tople peći griju.
A kad padne mrak,
I hladan dođe zrak,
Svak' svojoj kući krene,
I jedva čeka sutrašnje druženje.

Mihaela Čuljak, 4. r., Stari Slatnik

Josipa Kovačević 6.a

Pravila za život u ljubavi i slobodi

Život u ljubavi i slobodi-to je želja svakog čovjeka. Većina djece sanja o to me da se vjenčaju s voljenom osobom, imaju djecu i svoj topli dom. Dakle, povjerenje, sigurnost i toplina u obitelji je osnovno pravilo za život u ljubavi. U svijetu postoji puno ovisnika i povučeni ljudi bez samopouzdanja koji se boje napraviti veći korak u život. Dakle, ti su ljudi sami sebe zarobili i sami se moraju osloboditi. Tek kad se oslobodimo najvećeg protivnika-sebe, možemo stati uz voljenu osobu i podržavati je, te se uz nju maknuti od problema. Dakle, pouka glasi ovako: Bez slobode nema ljubavi, a bez ljubavi nema sreće i bez svega toga nema života!
Tin Katinić 7.c

Luke Stipčevića 2.b

Božićna čarolija

Dok pahulje tiho padaju
I djeca se raduju,
Jedna mala zvjezdica
Po nebu se rasula
I ljubav sasula.

U kući vlada toplina
I blagdanska vedrina.
Valentina Križanović 8.b

Prijateljstvo

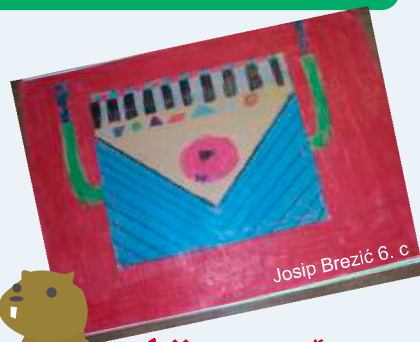
Veže ga jedna tanka nit,
A u čem je zapravo njegova bit?

Prijateljstvo je dragulj neprocjenjivog sjaja,
ono nema kraja.

Čuvaj ga kao najveće blago,
jer ono ti je jako drago.

Čuvaj ga kao kap vode na dlanu,
u svakoj noći, u svakom danu.
S prijateljem ne djeliš samo pjesme, ruže i radosti,
nego i sve dane naše mladosti.

Dorotea Potoč 8.a

Josip Brezić 6. c

Lijepa naša

Čovjeku tu je mjesto
na njoj nikada nije tjesno.
Kamen tvrd, zemlja meka,
krenut ćemo ispočetka.
Voda bistra teče, tu ima sreće.

Za nju patili djed i čaća,
ali ponosu tu nema kraja.
Volili je svi pa za nju
i patili.

Svako bi svoj život dao ako
je tad' za ljubav znao.
Svako je svoje među zvijezdama
mjesto našao, tko je svoj život
za zemlju dao.
Vratili se svi ponosni
da bi svoju plodnu zemlju kosili.

San naš velik biva
da i naša zemlja sniva
da u svakom kutu Lijepa Naše,
jedan lijepi cvijet raste.

Tihana Sulić 8.b

Glasno

Glasno je kad nitko ne šuti,
A ponekad i kad su svi ljuti.
Glasno se može svašta reći,
A glasno može i slap teći.
Glasno pjevač pjeva,
A glasno i nebo grmi kada sijeva.
Glasno strojevi rade,
A glasno i alarm kada se krade.
Glasno smo sretni čuti sve što nam umom sine
Jer mnogi ljudi žive u svijetu tišine.
I zato je puno toga glasno
I ponekad nam nije jasno zašto je sve tako
glasno.

Leo Zdjelarević, 4.b

Ivan Červinski 8.b

Duhovni kutak

DUHOVNA OBNOVA U ĐAKOVU

Na duhovnu obnovu išli smo na 3 dana, od petka do nedjelje. U samostanu nas je primila sestra Gabrijela. Bilo nas je 48 djevojaka i bile smo smještene u 12 soba. Prostor je bio jako ugodan i osjećale smo se kao da smo kod kuće. Prvu večer smo imali zajedničko okupljanje u dvorani gdje smo se upoznavali, a svaka od nas željela je sklopiti što više novih prijateljstava. Sestra Gabrijela podijelila nas je u 5 skupina. U njima smo dobile priliku još bolje se upoznati, izrađivati plakate i prirediti kratku predstavnicu. Također je svaka skupina barem jednom bila zadužena nakon jela pospremiti blagovaonicu. Posebno su nas dotaknule

meditacije i pjesmice koje bismo zajedno pjevale. Imale smo 2 sata slobodnog vremena. Tada smo otišle malo razgledavati Đakovo i nakon toga su nas dvije postulantice provele po drugom samostanu i opisale nam način kako se postaje časnom sestrom. Na večernju misu otišli smo u katedralu. Nakon mise imali smo zabavnu večer. Ona nam se najviše svidjela. Svi smo morali osmisliti reklame i odglumiti ih. Poslije toga igrali smo razne igre u kojima smo se nasmijali do suza, plesali smo i pjevali. U nedjelju ujutro sami smo priredili misu u samostanu. Kada smo odlazile bile smo jako tužne, ali i dalje smo ostale u kontaktu s drugim curama.

Dorothea Potoč

Ines Prskalo 7. a

Naša defektologinja Mirela Anđelić

MIRELA ANĐELIĆ, profesor logoped

Završila je Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet u Zagrebu, smjer logopedija.

U ovoj školi zaposlila se 2005. godine na pola radnog vremena (drugu polovicu radnog vremena radi u OŠ «Vjekoslav Klaić» u Garčinu).

Kao stručni suradnik defektolog vodi brigu i radi prvenstveno s učenicima s posebnim potrebama, tj. s učenicima s različitim teškoćama u razvoju, specifičnim teškoćama učenja te poremećajima govorno-jezične komunikacije. Defektolog pomaže učiteljima kroz savjetodavni rad, stručno

usavršavanje, pomoć u planiranju i programiranju rada s učenicima s posebnim potrebama i savjetodavni rad s roditeljima. Također sudjeluje i u ostalim djelatnostima škole, surađuje s upravnim tijelima i svim djelatnicima škole.

1. Što se točno podrazumijeva pod zanimanjem defektolog?

Defektolog pomaže učenicima s posebnim potrebama kroz individualni i grupni rad s učenicima. Zato mora biti stručan, poznavati i uvažavati djetetove teškoće kako bi mu što bolje pomogao i time olakšao usvajanje nastavnih sadržaja. Da bi takav rad bio učinkovitiji, jako je bitna suradnja s učiteljima i roditeljima učenika.

2. Jeste li na fakultetu dobili sve potrebno za zadatke koje trebate obavljati?

Na fakultetu sam dobila teorijske osnove, a većinu kompetencija sam stekla kroz konkretan rad u školi, učenje i stručno usavršavanje.

3. Što je jako važno u vašem poslu?

Smatram da je u ovom poslu važno razvijati empatiju i razumjeti dijete kada mu je teško. Također je bitno stvoriti međusobno povjerenje jer nije uvijek lako iznijeti svoje poteškoće nekome u koga nemate povjerenja.

4. Što vam se najviše sviđa raditi kao defektologu?

Najviše volim konkretan rad s učenicima s posebnim potrebama. Svaki učenik je individua za sebe bez obzira na jednake teškoće, zato se volim posvetiti svakom učeniku onoliko koliko to njegova teškoća zahtijeva.

5. Jeste li željeli raditi s djecom i prije?

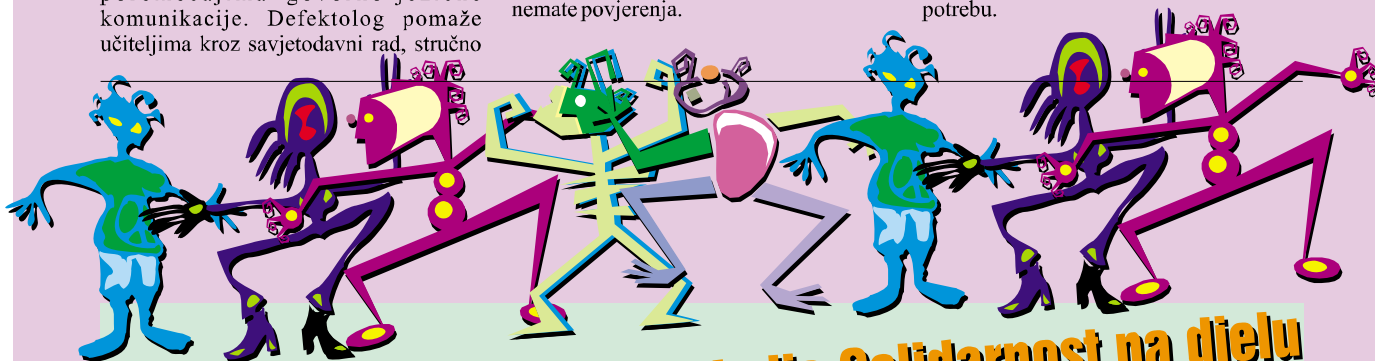
Obožavam djecu i oduvijek sam htjela raditi nešto vezano uz djecu. Razmišljala sam o svim zanimanjima vezanim uz djecu, a sada uživam radeći s djecom s posebnim potrebama

6. Imate li nekih neostvarenih želja?

Mislim da svaki čovjek duboko u sebi ima neku skrivenu želju za koju se nada da će nekad u budućnosti biti ostvarena. To ne mora biti nešto veliko, možda neka sitnica koja će vam u određenom trenutku život učiniti ljepšim

7. Što biste poručili našim čitateljima?

Želim poručiti svim učenicima da uvažavaju pravo djeteta na različitost, da si međusobno pomažu i poštuju bez obzira na različitosti među njima, ali i da mi se sami obrate za pomoć ukoliko za to osjete potrebu.

Akcija Solidarnost na djelu

Učenici 3. i 4. razreda naše škole pokrenuli su akciju: Solidarnost na djelu. Cilj je bio skupiti što više slatkiša i obradovati svoje prijatelje, učenike s posebnim potrebama, koji polaze OŠ „Milan Amruš“ u Slavonskom Brodu. Učenici su marljivo skupljali slatkiše kroz cijeli mjesec studeni i pokazali pravo lice naše škole. Predstavnici ovih razreda: Barbara Matajić (3. a), Ivan Kulić (3. a), Lucija Pavičić (4. b) i Antonio Paradžik (4. b), uručili su darove svojim prijateljima u prostorijama njihove škole 30. 11. 2011. u Slavonskom Brodu.

Evo kako je jedan učenik opisao taj posjet...

Posjet školi „Milan Amruš“

Naša je škola organizirala humanitarnu akciju za školu Milana Amruša u kojoj se školuju djeca s posebnim potrebama. Svaki učenik naše škole donio je slatkiše ili voće. Naš vjeroučitelj

Mišo, troje prijatelja i ja otišli smo ih posjetiti i pokloniti sve što smo prikupili za njih. Toplo i srdačno su nas dočekali učitelji i ravnateljica te škole. Dali su nam i poklone: kvačica s imenom njihove škole, balon koji izgleda kao frizbi, dva šiljila, ravnalo i njihov školski list „Moj prijatelj“. Onda smo obišli njihovu školu koja je jako lijepa. Meni se najviše svidjela soba s TV-om i kuhinjom, jer takve sobe nema u našoj školi.

Nakon obilaska škole, krenuli smo svojim kućama s lijepim dojmovima na naše prijatelje, o kojima smo razgovarali s našim vjeroučiteljem.

Jako sam sretan što smo bili dio ove akcije i što smo svojim prilozima i poklonima obradovali svoje nove prijatelje.

Ivan Kulić, 3. a

Susret s misionarkom i Naš projekt Afrika

Susret s misionarkom, sestrom Josipom Šprajc

Sestra Josipa

Misionarka i sestra karmelićanka Josipa Šprajc izvršila je svoju misiju i u našoj školi. Svi učenici i djelatnici ove škole sa zanimanjem su odslušali kako se živi u Africi, točnije u Kamerunu. Kada 100 ili 150 učenika šutke u miru odsluša jednosatno predavanje, onda nije teško zaključiti koliko nas se dojmio ovaj susret. Iako je nama teško shvatiti kako se živi u Kamerunu strpljivo smo i sa zanimanjem poslušali što nam je sestra pričala.

N: Za početak recite nam nešto o sebi.
S: Ja sam sestra Josipa Šprajc, rodom iz Brezja kod Varaždina. U družbi sam Karmelićanki Božanskog srca Isusova. Kao misionarka u Africi sam već 9 godina, odnosno 5 godina u Nigeriji, a 4 u Kamerunu.

N: Krenuti ćemo od vaših početaka. Kada ste i kako dobili poziv da budete časna sestra?
S: Iskreno, uopće mi to nije padalo na pamet dok sam bila tinejdžer. Završila sam srednju medicinsku školu u Zagrebu i zamišljala sam kako ću biti medicinska sestra, a Bog nije tako zamišljao. On je zamislio da umjesto medicinske postanem časna sestra. Pretkrak mog školovanja osjetila sam poziv. Odmah nakon srednje škole stupila sam u družbu sestara Karmelićanki.

N: Kako to da ste dospjeli baš u Kamerun?
S: Svatko ima pravo sanjati pa tako i ja. Moj san kao sestre misionarke bio je otići u misiju u Kinu. U jednom razgovoru, s gospodinom koji je jako zainteresiran za misije i dosta radi na tom polju pomažući misionare i učeći narod u kojima oni djeluju kratko mi je rekao: "Za Kinu ima vremena, ionako nećete moći skoro ući u tu zemlju. Pođite tamo gdje je sada potrebno, a onda samo prijeđite u Kinu!" Budući da je prvi poziv bio upućen iz Nigerije, zajedno sa sestrom Lucijom krenula sam tamo.

N: Je li bilo teško priviknuti se da iz domovine dođete u sasvim nepoznatu zemlju?
S: U početku je bilo zaista teško priviknuti se

zbog njihovog drugačijeg mentalitet, kultura, komunikacija, ali tamo već imate misionare koji djeluju, pa su tako nas nove brzo prihvatili.

N: Je li Vam ostalo nešto u pamćenju što bi prikazalo njihovu dobrodošlicu?

S: Sjećam se jednom kada smo obilazile siromašne. Išla sam s još jednom sestrom i ušle smo u kuću žene koja je bila jako siromašna, a imala je petoro djece. Kod njih je to valjda bio običaj da kad ti netko prvi puta uđe u kuću da mu moraš nešto pokloniti. Ta žena nije imala ništa, osim jedne pocrnjele banane. Ali bila je samo jedna, a nas su dvije sestre. Žena je uzela nož i prerezala bananu na dva dijela. Iako nismo htjele uzeti, rekla nam je da bi se osjećala poniženom i da to moramo primiti.

N: Što sve Vi, kao sestra, morate raditi? Jeste li zaduženi samo za školovanje djece ili?
S: Ne! Sestra je u selu glavna učiteljica, glavna kuharica, glavna medicinska sestra, taxi služba... Za sve potrebe ljudi u selu, sestre su tu.

N: Naša je škola, hvala Bogu, dobro opremljena i zaista je lijepo biti učenik u njoj. A kakve su škole u Africi i kakvi su učenici?
S: Vi ni ne znate koliko blago imate. Naše škole u Kamerunu su dar i moramo biti zahvalni na tome, ali i jesmo. Vi ne možete ni zamisliti koliko djece u Kamerunu cijene ono što imaju i sve čuvaju kao kap vode na dlanu. Prije 4 godine dobili smo donaciju pribora za rad i nekoliko igračaka. Prošle su 4 godine, a te igračke su kao nove, ni jedna sitna mrvica nije izgubljena.

N: Može li se u misije ići ovako kao običan laik?

S: Može se, ali to je vrlo težak put, to su velike procedure. Ako idete samo volontirati, najlakše vam je ići ako ste časna sestra, medicinska sestra ili doktorica. Ovako običan laik nije ni spreman, jer ne zna toliko što ga čeka. Naravno, ako postoji velika želja za time, sve se može preko Biskupa.

N: I za kraj što biste poručili svima nama u ovoj školi, ali ne samo nama, već i drugim mladima?

S: Prvo bih željela još nešto dodati. Dobrodošlica i topla riječ kojom sam dočekana od strane župnika i svih vjernika u vašoj župi, ravnateljice i svih djelatnika u vašoj Osnovnoj školi, svakako je uljepšalo ovaj moj boravak u domovini. Sva su djeca obećala moliti za svoje vršnjake u njima dalekim krajevima Afrike. Preporučujemo se u molitve i žrtve svih, posebice vas djece. Dječja spontanost i mnoga pitanja pokazuju da ih patnja drugih ne ostavlja ravnodušnim i da žele, a i mogu pomoći. Mnogi mališani mogu dobiti šalicu mlijeka, jedan obrok riže, mandioke ili slatkog krumpira zahvaljujući dobroti i pažnji vas mnogih dobrih ljudi iz naše domovine. "Molite za misije!" bio je vapaj našeg dobrog oca Gabrića iz daleke Indije. Ostaje to i vapaj svih nas misionara diljem cijelog svijeta. Pouzdajem se u vaše molitve i u Božju ljubav koja je dar svima nama i koju nosimo jedni drugima pomažući gdje i koliko možemo. Lijepa molitva blagoslova na Igbo jeziku "Chukwu ngozi I gi!" bit će zamijenjena novim plemenskim jezikom, ali imat će isto značenje i bit će ono što vam mi možemo zaželjeti i moliti: "Bog vas blagoslovi!", a svima vama želim poručiti: „Hvala vam! Velika djela činite i cijenite to što imate jer imate bogatstvo. Živite svaki trenutak s Bogom jer jedino se tako može živjeti. Božji blagoslov!“

N: Zaista, kroz ovaj intervju osjećala sam se kao da razgovaram s Božjim čovjekom, Božjim glasnikom. Bilo je to neopisivo iskustvo. Nadam se, da nećete ostati ravnodušni, da će vas ovo potaknuti da budete aktivniji. Željela bih zahvaliti i našem svećeniku Jozafatu što nam je uljepšao susret otpjevavši nam pjesmu i izmolivši nam Očče naš na svahili jeziku, ali i našem župniku Tomislavu na prisutnosti, te svima vama koji ste prikupljali novac za Afriku. Hvala!

Janja Prskalo, 8.a

Dobro je činiti dobro

Sve nas veseli predblagdansko vrijeme i svi volimo biti darivani i obasuti pažnjom. Ove godine smo odlučili pokazati da i mi želimo i možemo usrećiti one kojima je potrebna pomoć. Potaknuti idejom našeg vjeroučitelja, odlučili smo izraditi mnogo božićnih ukrasa za božićno drveće, onako kako mi to znamo. Mijesili smo i modelirali glinamol te izrezivali različite oblike pomoću kalupa za kekse. Osušeni ukrasi su obojani i dodana im je prigodna poruka. Izdvajamo ove poruke koje su učenike potaknule da se u velikom broju odazovu i sudjeluju u ovoj humanitarnoj akciji. Hvala im na pomoći i osjetljivosti za one kojima je naša pomoć potrebna.

MIRIS RUŽE OSTAJE I NA RUCI KOJA JU DAJE.
H. Bejar
ODGOVORNI SMO ZA ONO ŠTO RADIMO, ALI I ZA ONO ŠTO NE RADIMO. Voltaire

Učenici PRO Gornji Andrijevi

Izvanastavna aktivnost nastavnice Ane Rosandić

Nastavnica Ana Rosandić vodi sekciju Prava djeteta i ljudska prava. Cilj te izvanastavne aktivnosti je da djeca nauče više o svojim pravima kroz radionice i izrade plakata. Time žele poticati toleranciju i solidarnost. Bave se izradom ukrasnih predmeta za dobrotvornu prodaju. Nastavnična sekcija pripomaže i akciji za pomoć djeci Afrike.

Magdalena Hnatešin 8.b

POMOĆ BLIŽNJIMA

I ove godine naša se škola uključila u akciju "Solidarnost na djelu". U toj akciji prikupljamo hranu i razne higijenske potrepštine potrebne za život. Sve što smo skupili, poklonili smo onima kojima je to potrebno. Tom akcijom, ne samo da smo učinili dobro djelo, već smo i omogućili nekome da dočeka Božić bez briga. Također smo sakupljali i novac za djecu Afrike. Kako bi smo se ujedno i zabavili i učinili nešto korisno novac, smo sakupljali prodajom božićnih čestitki i ukrasa koje smo sami izradili. Jer, svatko zaslužuje da se na Božić malo razveseli i osjeća bezbrižno.

Anja Domazet 5.c

Naši super talenti

Intervju Eugen Galetić

Nakon Super Talenta, gdje je naš učenik zapažen, obavile smo intervju s njim. On je Eugen Galetić.

Kada si prvi puta napisao pjesmu?
Prvi put sam napisao pjesmu u 2. Razredu kada sam imao 9 godina.

Tko ti je uzor?
Uzor mi je Eminem.

A najveća podrška?
Roditelji i prijatelji.

Što je tvoja najveća inspiracija?
Najveća inspiracija mi je ljubav.

Tko te je nagovorio da se prijaviš na Super Talent?
Nitko me nije nagovorio, sam sam se prijavio.

Koji je tvoj najveći san?
Najveći mi je san postati slavni pjevač.

Jesi li zadovoljan svojim uspjehom na Super Talentu ili si se nadao više?
Zadovoljan sam.

Kakvi su ti dojmovi poslije nastupa na Super Talentu?
Zadovoljan sam, ali je bilo naporno i puno me cura dodalo na Facebooku.

Jesi li upoznao neke zanimljive ljude u showu?

Da. Marinu Bulat, Maria Guberinu...

Kako si se osjećao kada je Nina zapjevala i zaplesala s tobom na audiciji?

Osjećao sam se lijepo.

Jesi li očekivao da će te toliko cura dodati na

Facebooku poslije nastupa?
Nisam to očekivao.

I na kraju misliš li da ćeš uspjeti ostvari ono što si započeo u Super Talentu?

Mislim! Nadam se.

S ovom pjesmom je Eugen nastupio u Super Talentu i osvojio žiri:

Curo, čim te vidim, zaboravim na sebe druge ni ne primijetim što stoje pored tebe jer ti si ona savršena, ti si ona prava, ti si za mene svo bogatstvo i slava. O tebi mislim u svakome trenutku i isto ću te volit u bilo kojem kutku. pokušavam doći do tebe na bilo koji način, ti si najfinijem jelu još finiji začini. Za tvoju ljepotu ne treba šminka i isto ću te volit' bila baba ili klinka. Isto god mi učinila za oprost ne moraš molit', ja ću ti oprostiti i još uvijek ću te volit'.

S A M O T E B I , D U Š O , P O V J E R A V A T Č U S V E T A J N E J E R L J U B A V P R E M A T E B I P R E L A Z I G R A N I C E K R A J N J E . O N O Š T O J E M E N I P U N O , T E B I J E M A L O , N E Z N A Š D U Š O K O L ' K O M I J E D O T E B E S T A L O . S A M O T E B I , D U Š O , O V U P J E S M U P O S V E Ć U J E M , D O K L E O K O M O Z E V I D I T , D O T L E T E P R I M J E Ć U J E M J E R O N O S T O J E M E N I P U N O , T E B I J E M A L O

NE ZNAŠ, DUŠO, KOL'KO MI JE DO TEBE STALO!

Curo, činiš čuda samo s jednim pogledom, tol'ko te se stidim da bi te gledao dvogledom. Još od prvog susreta za mene si bila na hrapavom betonu, mekana si svila i briga me tko će šta komentirat, ja unaprijed znam što ću ja birat. Birat ću tebe, a možda izgubit djevičanstvo i boli me briga što će reći proročanstvo! Neće meni reći horoskop da l' da budem s tobom, znam ja i sam što ću raditi sa sobom. Čekat ću te jer te volim do svemira i više, jer ovakvu ljubav ne rastavljam ni vjetrovi, ni kiše.

S A M O T E B I , D U Š O , P O V J E R A V A T Č U S V E T A J N E J E R L J U B A V P R E M A T E B I P R E L A Z I G R A N I C E K R A J N J E . O N O Š T O J E M E N I P U N O , T E B I J E M A L O , N E Z N A Š D U Š O K O L ' K O M I J E D O T E B E S T A L O . S A M O T E B I , D U Š O , O V U P J E S M U P O S V E Ć U J E M , D O K L E O K O M O Z E V I D I T , D O T L E T E P R I M J E Ć U J E M . J E R O N O S T O J E M E N I P U N O , T E B I J E M A L O , N E Z N A Š , D U Š O , K O L ' K O M I J E D O T E B E S T A L O !

Sigurno te niko ne voli ovol'ko kol'ko ja jer za tebe bi' dao bogatstva svijeta sva! Srećo, čim te vidim, uljepšaš mi tjedan jer tvoj osmijeh najljepšeg zlata je vrijedan. Curo, volim te iz sveg svog srca jer ono za tebe samo i kuca, za tebe bi' napravio što god želiš, jer volio bi' kad si sa mnom da se veseliš. Jer dušo, ti si meni bolja od svih mojih snova i obećajem ti, voljet ću te za vijeke vjekova.

Antonela Janković i Marija Vargašević, 8.b